

1 ČARODĚJ ZEMĚMOŘÍ

2
3 *Příběh se odehrává ve světě nazvaném Zeměmoří, protože se rozkládá na*
4 *mnoha ostrovech. V tomto světě být čarodějem je běžné povolání. Adepti čarování*
5 *však musí projít školou na ostrově Roke, kde rozvíjejí svůj magický talent a kde jen*
6 *ti nejlepší získají nakonec hůl, odznak svého postavení a své moci. Hlavním hrdinou*
7 *je budoucí čaroděj Ged. K tomu, aby zvítězil proti zlu, však potřebuje daleko víc než*
8 *pouhou znalost kouzel, protože magie Zeměmoří spočívá v umění pojmenovat*
9 *věci, lidi a tvory pravými jmény. A Ged se musí utkat i s drakem.*

10
11
12 Když se vztyčil celý, šupinatá hlava s korunkou ostnů a trojklanným jazykem
13 čněla vysoko nad vrchol pobožené věže a přední nohy s pařáty spočívaly
14 v kamíncích města pod ním. Měl šedočerné šupiny, od nichž se sluneční světlo
15 odráželo jako od rozlomeného kamene. Byl štíhlý jako chrt a mohutný jako hora.
16 Ged na něj užasle zíral. Žádná pověst, žádná píseň ho nemohla na takový pohled
17 připravit. Málem se drakovi podíval do očí a byl chycen, neboť člověk se do dračích
18 očí dívat nemůže. Uhnul před tím olejně zeleným pohledem, který ho probodával,
19 a zvedl před sebe hůl, jež teď vypadala jako tříška, jako větvička.

20 „Osm synů jsem měl, čarodějíčku,“ pravil drak nevlídným hlasem. „Pět je
21 mrtvých, šestý umírá. Můj poklad nezískáš, když je pobiješ.“

22 „Nestojím o tvůj poklad.“

23 Z drakových nozder zasyčel žlutý kouř: to se drak zasmál.

24 „Nechtěl bys přijít na břeh a prohlédnou si ho, čarodějíčku? Stojí za podívání.“

25 „Ne, draku.“ Drakům je vlastní vítr a oheň, neradi bojují nad mořem. Prozatím
26 měl Ged výhodu a on si ji ponechával, i když teď už ten pruh vody mezi ním a těmi
27 obrovskými pařáty na moc velkou výhodu nevypadal.

28 Bylo těžké se do těch pozorných zelených očí nepodívat.

29 „Jsi velmi mladý čaroděj,“ řekl drak. „Nevěděl jsem, že lidé mohou získat moc,
30 když jsou tak mladí.“ Mluvil stejně jako Ged Starou řečí, neboť ta je stále ještě
31 jazykem draků. Když mluví Starou řečí člověk, musí mluvit pravdu, avšak pro draky
32 to neplatí. Je to jejich řeč a oni v ní umí lhát, překrucovat pravdivá slova ve vylhané
33 závěry, chytat neopatrného posluchače do bludiště zrcadlových slov, z nichž
34 každé pravdu odráží, ale žádné nikam nevede. Taková varování slýchal Ged často,
35 a proto, když drak mluvil, poslouchal nedůvěřivě, připraven o všem pochybovat.
36 Avšak ta slova se zdála být obyčejná a jasná. „Přišel jsi proto, abys mě požádal o
37 pomoc, čarodějíčku?“

38 „Ne, draku.“

39 „A přitom bych ti pomoci mohl. Brzy budeš potřebovat pomoc proti tomu, co
40 tě ve tmě pronásleduje.“

41 Ged se nezmohl ani na slovo.

42 „Co tě pronásleduje? Řekni mi, jak se to jmenuje?“

43 „Kdybych to mohl pojmenovat...“ Ged se zarazil.

44 Nad drakovou dlouhou hlavou zavířil žlutý kouř z nozder, dvou ohnivých jam.

45 „Kdybys to mohl pojmenovat, možná bys to ovládl, čarodějíčku. Třeba bych ti
46 řekl, jak se to jmenuje, až to uvidím zblízka. A ono to přijde, když na mém ostrově
47 počkáš. Půjde to za tebou všude. Jestli nechceš, aby se to k tobě přiblížilo, musíš
48 prchat a prchat, bez zastávky. A stejně ti to bude v patách. Chtěl bys znát to
49 jméno?“

50 Ged stále mlčel. Netušil, jak se drak dozvěděl o stínu, který vypustil, ani jak
51 může znát jeho jméno... Arcimág řekl, že ten stín jméno nemá. Ale draci mají svoji
52 moudrost a jejich rod je starší než lidský. Jen několik lidí dokáže uhodnout, co drak
53 ví a jak na to přišel – a těmi několika jsou drakopáni. Ged věděl s jistotou pouze
54 to, že i kdyby drak mluvil pravdu, i kdyby mu mohl prozradit povahu a jméno stínu
55 a tím mu nad ním dát moc – přes to všechno, jestli mluvil pravdu, činil tak jen pro
56 vlastní prospěch.

57 „Stává se zřídka, že draci nabízejí lidem laskavost,“ promluvil konečně mladý
58 muž.

59 „Ale stává se často, že si kočka s myší hraje, než ji zabije.“

60 „Nepřišel jsem, abych si s někým hrál nebo aby si někdo hrál se mnou. Přišel
61 jsem ti učinit výhodnou nabídku.“

62 Špička drakova ocasu, ostrá jako meč, ale pětikrát delší, se jako štíří žihadlo
63 vysunula přes obrovská záda, nad věž. Pak drak popuzeně pronesl... „Já se nikdy
64 nedohaduji. Já беру. Můžeš mi snad nabídnout něco, co si nemůžu vzít, kdy se mi
65 zlíbí?“

66 „Bezpečí. Tvoje bezpečí. Přísahej, že nikdy nepoletíš na východ od Pendoru, a
67 já ti odpřísáhnu, že ti neublížím.“

68 Drak vydal hrdelní, skřípavý zvuk připomínající rachot vzdálené laviny, kamení
69 padající mezi horami. Na trojklanném jazyku tančily plameny. Vztyčil se ještě výš,
70 překlenul trosky. „Ty mi nabízíš bezpečí? Ty mi hroziš? Čím?“

71 „Tvým jménem, Jevaude.“

72 (...)

73 „Jevaude! Přísahej při svém jménu, že ty ani tví synové nikdy nepřiletíte do
74 Archipelů.“

75 Z dračí tlamy znenadání prudce a hlasitě vyšlehly plameny. „Přísahám při svém
76 jménu!“